

TECHNIKA VYMAČKÁVÁNÍ

Vymačkávání: Hrudku hlíny držíme v dlani a palcem druhé ruky vtlačujeme prohlubeň. Mezi palcem a prsty stlačujeme stěnu, až vymačkáme miskovitý tvar. V případě kulovitého nebo vejčitého tvaru dvě polokulovité misky slepíme šlikrem, spoj pevně utěsníme, poklepáním dřevěnou laťkou dotvarujeme kouli nebo jiný uzavřený tvar (je možné tímto způsobem vytvořit i krychli). Nezapomeneme na několik menších (nebo jeden větší) otvorů pro únik rozpínajícího se horkého vzduchu (stačí několik cca milimetrových nebo jeden 1/2 až centimetr čtvereční). Tradiční japonský způsob tvorby nádob pro čajový obřad, využívá techniku vymačkávání k přípravě hrubého tvaru nádoby. Hrouda hlíny položená na podložce se stlačuje tlakem palce dolů (vnitřní dutina), potom do stran a zároveň se masa hlíny zeslabuje a vytlačuje směrem vzhůru (podobným způsobem pracuje i točení na kruhu, hrouda se napřed musí řádně vycentrovat). Technika vymačkávání je jednoduchá, přirozená, střídá, přesto jejím použitím mohou vzniknout velmi zajímavé a poutavé tvary - uzavřené, kulovité, s malými otvory, nejrůznější vejčité tvary, otevřené miskovité více či méně ploché. Díla můžeme spojovat z více částí vytvořených vymačkáváním nebo je kombinovat s částmi připravenými dalšími technickými postupy (plát, modelace...).

Nápady pro školní praxi (nápady pro praxi představují vhodné náměty ověřené praxí. Volbou námětu obecně se zabývá kniha **Věry Roeselové Námět ve výtvarné výchově** – viz doporučená literatura):

- dračí a jiná vejce, zrození; semena, plody,
- nefigurativní plastiky inspirované přírodním tvaroslovím,
- ovoce, zelenina (dýně, paprika, rozkrojený pomeranč, jablko),
- přezvětšené plody,
- kompoziční etudy,
- pocity, nálady, pojmy,
- reliéf - kumulace drobných vymačkaných tvarů...

Poznámky: Stejným způsobem jako uzavřené kulovité tvary vytváříme i nádoby s malým otvorem nebo úzkým hrdlem.